

प्रथमः पाठः

योगशिक्षा

बहादुर सिंह गुर्जरः

ॐ सङ्गच्छध्वं संवदध्वं, सं वो मनांसि जानताम्।

देवा भागं यथा पूर्वं सञ्जानाना उपासते।।

योग-शब्दस्यार्थः — युज्-समाधौ, युजिर्-योगे युज-संयमने च एतेभ्यः त्रिभ्यः धातुभ्यः च घञ्-प्रत्यये कृते योग-शब्दः निष्पद्यते। तस्यार्थः क्रमशः —समाधिः, संयोगः संयमनञ्च भवति। योगशास्त्रे योग-शब्दस्यार्थः समाधिमूलकः एव।

योगः सम्पूर्णं जीवनदर्शनम्, आत्मानुशासनम्, विशिष्टजीवनपद्धतिः च अस्ति। योगः व्याधिमुक्तस्य समाधियुक्तस्य च जीवनस्य सङ्कल्पना वर्तते। योगः आत्मदर्शनस्य परमात्मप्राप्तेश्च परमा विद्या विद्यते। योगमाध्यमेन प्राणवायुं वशीकृत्य सम्पूर्णम् आरोग्यं प्राप्तुं शक्यते।

परमयोगी शिवः योगशास्त्रपरम्परायां प्रथमतया परिगण्यते। महाभारते योगशास्त्रस्य आदिप्रवर्तकरूपेण हिरण्यगर्भः स्मर्यते। यथा —

साङ्ख्यस्य वक्ता कपिलः परमर्षिः स उच्यते।

हिरण्यगर्भो योगस्य वक्ता नान्यः पुरातनः।।

पूर्वतनानामाचार्याणां योगशास्त्रविषयकलिखितसाहित्याभावे पातञ्जलयोगसूत्रकारो महर्षिः पतञ्जलिरेव योगशास्त्रप्रणेता मन्यते।

योगसूत्रस्य प्रथमसूत्रे प्रयुक्तानुशासनपदेन महर्षिपतञ्जलिरपि निर्दिशति यत्— पूर्वोपदिष्टसिद्धान्तानां एव सर्जनबद्धतात्र दृश्यते तथापि पतञ्जलिमते— **‘योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः’** अर्थात् चित्तस्य वृत्तीनां निरोधः एव योगः। चित्तवृत्तिनिरोधः अभ्यासेन वैराग्येन च सम्भवति। यथा—

अभ्यासवैराग्याभ्यां च तन्निरोधः।

चित्तवृत्तिनिरोधरूपं योगत्वं प्राप्तुं निरन्तरं दीर्घकालपर्यन्तं श्रद्धापूर्वकं अभ्यासस्य साधनायाः च आवश्यकता भवति। यथा —

स तु दीर्घकालनैरन्तर्यसत्कारासेवितो दृढभूमिः ।

स एवंविधो योगः अष्टसोपानात्मको वर्तते । तानि अष्ट सोपानानि यथा —

1. यमः	2. नियमः	3. आसनम्
4. प्राणायामः	5. प्रत्याहारः	6. धारणा
7. ध्यानम्	8. समाधिः ।	

तत्र यमाः पञ्च —

(1) सत्यम्	(2) अहिंसा	(3) अस्तेयम् (अचौर्यम्)
(4) ब्रह्मचर्यम्	(5) अपरिग्रहः (असङ्ग्रहः)	

नियमाः अपि पञ्च —

(1) शौचम् (बाह्याभ्यन्तर-शुद्धिः)	(2) सन्तोषः	(3) तपः
(4) स्वाध्यायः	(5) ईश्वरप्रणिधानम् (भक्तिपूर्वकम् ईश्वरं प्रति समर्पणम्) ।	

सर्वप्रथमं पञ्चानां यमानां पञ्चानां नियमानां च पालनपूर्वकम् आसनसिद्धिः करणीया भवति । ततः नाडीशुद्धिं विधाय प्राणायामस्य अभ्यासः करणीयः । प्राणायामस्य परिभाषा योगदर्शने निम्नलिखितसूत्ररूपेण प्राप्यते—

‘तस्मिन् सति श्वास-प्रश्वासयोगतिविच्छेदः प्राणायामः ।

अर्थात् आसनसिद्धौ श्वास-प्रश्वासयोः गतेः लयबद्धीकरणम् एव प्राणायामः । सारांशतया वक्तुं शक्यते यत् श्वास-प्रश्वासयोः नियन्त्रणमेव प्राणायामः । त्रिषु लोकेषु सर्वं प्राणवशे एव अस्ति । यथोक्तम् —

प्राणस्येदं वशे सर्वं त्रिदिवे यत्प्रतिष्ठितम् ।

मातेव पुत्रान् रक्षस्व, श्रीश्च पद्भ्यां च विधेहि नः ॥

प्राणायामेन प्राणानां विस्तारः अथवा प्राणेषु नियन्त्रणं भवति । तत्क्रमस्तु यथा —

यमैश्च नियमैश्चैव आसनैश्च सुसंयतः ।

नाडीशुद्धिं च कृत्वादौ प्राणायामं समाचरेत् ॥

(शुक्लयजु. त्रिशिखिब्राह्मणोपनिषद्)

अर्थात् यम-नियम-आसन-सिद्धिपूर्वकं नाडीशुद्धिं च विधाय एव प्राणायामस्य सम्यक् अभ्यासः करणीयः । अन्यथा वायुः प्रकुपितो भूत्वा विविधान् रोगान् जनयति । यथा—

हिवका श्वासश्च कासश्च शिरःकर्णाक्षिवेदनाः ।

भवन्ति विविधा रोगाः पवनस्य प्रकोपतः ॥

(हठयोगप्रदीपिका)

विधिपूर्वकं प्राणायामकरणेन सर्वेषां रोगाणां नाशो भवति । यथोक्तम् —

प्राणायामेन युक्तेन सर्वरोगक्षयो भवेत् । (गोरक्षसंहिता)

युक्तिपूर्वकं वायुसेवनेन सिद्धिः सम्भवति । वायुसेवनविधिविषये सामवेद-योगचूडामणि- उपनिषदि कथ्यते-

यथा सिंहो गजो व्याघ्रो भवेत् वश्यः शनैः शनैः ।

तथैव सेवितो वायुरन्यथा हन्ति साधकम् ।।

यथा सिंह-गज-व्याघ्राः शनैः शनैः वशमायान्ति शीघ्रतायां च स्वामिनम् एव हन्ति तथैव शनैः शनैः वायुः सेवनीयः अपितु अन्यथा द्रुतगत्या सेवितः वायुः साधकमेव हन्ति ।

अतः योगगुरोः सन्निधौ एव शास्त्रसम्मतविधिना प्राणायामस्य अभ्यासः करणीयः ।

प्राणायामपरः साधकः एव चित्तवृत्तिनिरोधपूर्वकं क्रमशः प्रत्याहार-धारणा-ध्यानावस्थां च प्राप्य समाधिं समधिगच्छति, अतः योगशिक्षा सर्वक्षेमकरी वर्तते ।

योगाभ्यासः बालकानां कृते अतीव लाभप्रदो भवति यतोहि विद्यार्थिजीवने प्रायः सर्वे योगस्य अष्टसु सोपानेषु प्रथमद्वितीययोः अर्थात् यम-नियमयोः पालनन्तु स्वभावतः एव कुर्वन्ति । तृतीयसोपानस्य कृते आसनानाम् अभ्यासः प्रतिदिनम् आवश्यकः । आसनैः अन्तःप्राविग्रन्थिभ्यो यः स्रावः भवति सः साक्षात् रुधिरे सम्मिलति । तेन हीमोग्लोबिन- इत्याख्यं तत्त्वं प्राणवायुं (ऑक्सीजन) अवशोषयति । एवं शरीरं स्वस्थं भवति । अतः बालकैः प्रतिदिनं नियमपूर्वकं योगासनाभ्यासः करणीयः । कानिचन प्रसिद्धानि आसनानि यथा -

ताडासनम्	भुजङ्गासनम्	वृक्षासनम्
वज्रासनम्	शशाङ्कासनम्	मण्डूकासनम्
सर्वाङ्गासनम्	पद्मासनम्	पवनमुक्तासनम्
शीर्षासनम्	मयूरासनम्	त्रिकोणासनम्
	शवासनम्	

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात् पूर्णमुदच्यते ।

पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ।।

ॐ शान्तिः, शान्तिः, शान्तिः ।

अभ्यास—प्रश्नाः

निर्देशः—निम्नलिखितानां प्रश्नानां संस्कृतमाध्यमेन उत्तरं देयम् —

1. षट्कर्म—शुद्धिः कथं भवति ?
2. योगशास्त्रस्य कति सोपानानि भवन्ति ? नामानि लिखत ।
3. के यमाः ?
4. के नियमाः ?
5. शौचं किं भवति ?
6. वायुं कथं त्यजेत् ?
7. वायुं कथं प्रपूर्येत ?
8. प्राणवायुः कथं सेवनीयः भवति ?
9. शीघ्रतापूर्वकं प्राणवायुसेवनेन सः किं करोति ?
10. पवनस्य प्रकोपतः के के रोगा भवन्ति ?
11. सर्वरोगक्षयः कथं भवेत् ?
12. प्राणायामात् पूर्वं किम् आवश्यकम् ?
13. नाडीशोधनात् पूर्वं किम् आवश्यकम् ?
14. केषामपि पञ्चानाम् आसनानां नामानि लेख्यानि ?
15. रिक्तस्थान—पूर्तिः करणीया —
 - (1) यमैश्च समाचरेत् ।।
 - (2) यथा सिंहो हन्ति साधकम् ।।